

Bidden dat kan jij ook – Mattheüs 6: 5-15 HSV

Jongens en meisjes,

[dia 1] Vandaag gaan we het hebben over bidden. Waarom? Nou, omdat heel veel mensen bidden iets moeilijks vinden. Er zijn gelovige mensen die niet graag hardop bidden, vooral met anderen erbij is het best lastig. Want die ander hoort dan wat jij bidt. En toch heb ik vandaag boven m'n preek gezet: bidden dat kan jij ook! En daarmee wil ik dus eigenlijk zeggen dat bidden iets voor iedereen is. En hoe jonger je daarmee begint hoe makkelijker het gaat.

In het gedeelte dat we net hebben gelezen staat hoe we niet moeten bidden en hoe we wèl moeten bidden. Daar wil ik graag met jullie over nadenken vandaag.

[dia 2] Eerst maar even over hoe we niet moeten bidden.

Het eerste dat Jezus zegt is dat we niet moeten bidden als de huichelaars. In de oorspronkelijke taal van het Nieuwe Testament, het Grieks, staat een woord dat heel erg op ons woordje hypocriet lijkt. Hypocriet betekent dat je doet alsof. Hypocrieten zijn toneelspelers. De Joden kennen vaste tijden van gebed. En weet je wat zo'n toneelspeler dan deed? Hij zorgde dat hij tijdens het uur van het gebed onder de mensen was, zodat iedereen kon zien hoe mooi, hoe goed en hoe trouw hij bad. Hij was in de synagoge, of hij stond op de hoek van een straat te bidden of midden op een plein. En dat deed hij niet voor God maar om door de mensen gezien te worden. Van zulke mensen zegt Jezus dat ze hun loon al hebben. Wie bidt om door mensen gezien te worden, krijgt ook niet meer dan de aandacht van mensen. Maar verwacht dan niet dat God blij is met zo'n gebed.

Bidden doe je niet voor de mensen maar voor God. En daarom zegt Jezus dat je maar beter in je binnenkamer kunt gaan. De binnenkamer is eigenlijk een soort voorraadkast. "Ga daar maar zitten" zegt Jezus. Dan is bidden in ieder geval iets tussen jou en God alleen. Jij, klein mensje, alleen met die grote God. Die God die er naar verlangt jou persoonlijk te ontmoeten en jouw stem te horen.

Wil Jezus dan zeggen dat het niet goed is om samen met andere mensen te bidden? Ik hoor dat mensen wel eens zeggen als ze niets voor een bidstond voelen. "Jezus zegt toch dat we in de binnenkamer moeten gaan". Maar dat is niet wat Jezus wil zeggen. Anders zouden we nooit samen kunnen bidden. Maar de bijbel staat vol met situaties waar mensen samen kwamen om te bidden. Jezus zet de binnenkamer

tegenover de showgebeden. Je kunt beter in je voorraadkast bidden dan er een showtje van maken, bidden moet vanuit het hart gebeuren. Dat is het eerste: geen show, maar vanuit het hart!

Het tweede dat Jezus zegt is dat bidden zonder omhaal van woorden moet gebeuren. Dan doen de heidenen. Misschien kennen jullie dat verhaal wel van Elia op de Karmel, als de Baälpriesters de hele dag tot Baäl roepen en smeken of Baäl wil luisteren. Maar er gebeurde niets. En Elia bad een simpel gebed: "HERE God van Abraham, Izaak en Israël, laat heden bekend worden dat U God bent in Israël, en ik Uw dienaar, en dat ik al deze dingen overeenkomstig Uw woord heb gedaan. Antwoord mij, HERE, antwoord mij, zodat dit volk weet dat U, HERE, de ware God bent, en dat U hun hart tot inkeer gebracht hebt".

Dat was alles.....en vuur van de HERE viel neer. Geen ellenlange verhalen. Geen omhaal van woorden alsof het nodig is dat God moet worden overgehaald te antwoorden.

Mag je dan niet lang bidden.....Natuurlijk wel. Als er veel te bidden is, dan duurt dat even, dan duurt het misschien zelfs heel lang. Jezus heeft ook wel eens een hele nacht gebeden. En in Getsemané was Hij vast ook in niet in vijf minuten klaar. Als je veel nood of verdriet ervaart dan verlang je ernaar om bij God te zijn en je hart uit te storten. Maar geen omhaal van woorden, niet drammen bij God, of denken dat Hij overgehaald moet worden. God weet het.....Hij kent je als geen ander....Hij heeft je lief met een oneindige liefde. Hij zal als Vader geven wat goed is voor jou. Hij zorgt voor je en draagt je leven. Wat er ook gebeurt!

Twee dingen dus die we niet moeten doen. Van bidden een show maken zodat de mensen onder de indruk van jouw gebed zijn en drammen bij God, maar Hem eenvoudig vertellen wat er in je hart leeft.

[dia 3]   Dat dus niet, maar hoe dan wel? Hoe wil Jezus dat we bidden? Jezus spreekt dan dat hele bekende gebed: het onze Vader. Een gebed dat door de eeuwen heen door duizenden, misschien wel miljoenen gelovigen is gebeden. Ik weet niet of dat Jezus' bedoeling wel was dat we van het onze Vader een opzeggebed maken. In ieder geval wil Hij laten zien hoe je zonder omhaal van woorden tegen God mag zeggen wat er in je hart leeft. En het eerst wat dan opvalt is dat Hij God onze Vader noemt. Als je het goed wil vertalen dan zou je moeten zeggen: Vader, die de onze is. Het gebed begint met Vader, niet met onze! God komt eerst,

dan wij.

Is het je ook opgevallen dat Jezus niet leert 'mijn Vader' maar 'onze Vader'? Dat is niet voor niets. Niet dat je nooit 'mijn Vader of mijn God' mag zeggen. Toen de Here Jezus in Gethsemané in gebed was, vlak voordat Hij gevangen werd genomen, bad Hij ook "Mijn Vader, als het mogelijk is laat deze drinkbeker voorbij gaan". En toen Hij aan het kruis hing riep Hij "Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten". Maar die beide keren was Jezus ook echt helemaal alleen in Zijn gebed. Iedereen had Hem alleen gelaten. Maar Hij leert ons 'onze Vader' zeggen. Ik heb vier kinderen. Als zij het over mij hebben, en dan onze vader zeggen, dan zeggen ze meteen ook dat ze als broer en zussen bij elkaar horen. Ze hebben alle vier dezelfde vader. Zo is het onder gelovigen ook. Je bent met elkaar verbonden, al die gelovigen die ooit geleefd hebben, de mensen die nu leven en de mensen die nog gelovig worden, we zijn broers en zussen, kinderen van dezelfde Vader. En daarom zeggen we onze Vader!

Maar wat wil het dan zeggen dat God onze Vader is? Als we die vraag willen beantwoorden moeten we niet alleen maar aan onze eigen aardse vader denken. En zeker als je van je eigen vader weinig liefde hebt ervaren, is het belangrijk dat je probeert die vergelijking even los te laten. Ook is het belangrijk dat we beseffen dat een vader nu heel iets anders is als een vader toen in Jezus' tijd. Om te begrijpen wat Jezus met 'Vader' bedoelde moeten we vooral denken aan wat dat woord toen betekende.

- In de eerste plaats was een vader in die tijd de leider van de familie. De gezinsleden gehoorzaamden hun vader. Ze hadden respect voor hem. Als God je Vader is wil dat dus zeggen dat je respect voor Hem hebt.
- In de tweede plaats was een vader ook de onderwijzer. Hij voedde de kinderen op, gaf kennis aan zijn kinderen door. Hij wees de weg door het leven. Als God je Vader is dan wil dat dus zeggen dat je jezelf door Hem laat onderwijzen door in de bijbel te lezen.
- Het derde is dat de vader ervoor zorgt dat zijn kinderen voedsel en bescherming krijgen. Hij zorgt voor hun levensonderhoud. Als God je Vader is betekent dat dus ook dat Hij voor je zorgt. Vandaar dat we om ons dagelijks brood bidden.
- Het vierde is dat de vader zorgt voor een erfenis. De vader deelt zijn bezittingen met zijn kinderen. Als de vader sterft krijgen de kinderen het bezit van hun vader. Als God onze Vader is dan heeft Hij dus ook een geweldige erfenis voor ons klaarliggen.

We mogen straks als nieuwe mensen op een nieuwe aarde leven waar alles goed is. Daar mag iedereen die in Hem gelooft vast op rekenen.

Als wij deze vier woorden tot ons laten doordringen – leiding, onderwijs, zorg en erfenis, wat betekent dat dan voor ons bidden als we onze Vader zeggen?

[dia 4] Als God onze Vader genoemd wil worden dan vraagt Hij vertrouwen en respect van ons. Ik mag God onvoorwaardelijk vertrouwen. Hij weet wat je nodig hebt, zegt Jezus. Ja, alle haren op je hoofd zijn geteld! Hij kent je, tot in het diepste van je ziel, Hij kent je vanaf je allerprilste begin, Hij kent zelfs je onuitgesproken gedachten, Hij weet van je gevoel, je situatie, zelfs je toekomst is voor Hem geen vraag. Je bent zo kostbaar voor Hem. Als God al zorgt voor musjes die nauwelijks geld opleveren op de markt, ga dan eens na hoeveel zorg, aandacht en liefde Hij voor jou heeft! En wil je weten hoeveel je Hem waard bent? Kijk dan naar Golgotha. Naar het kruis van Jezus. Die pijn heeft Hij voor jou over gehad. Dat wilde Hij dragen om jou tot Zijn kind te maken, te adopteren als eigen zoon of dochter, volwaardig lid van Zijn gezin. Zo lief had God de Vader ons..... Tot God bidden als Vader, dat is bidden in vertrouwen. Vertrouwen dat Hij nooit loslaat. Vertrouwen dat Hij zelfs in moeilijke omstandigheden je leven draagt. Vertrouwen dat je niet aan de aandacht van je hemelse Vader bent ontsnapt, maar dat er Eén is die je vasthoudt, die je draagt, dwars door de storm, ook als je leven moeilijk is. Ik noemde vertrouwen en respect. Respect voor deze hemelse Vader. Wat is Hij onnoemelijk groot en wie ben ik dan? God als Vader aanspreken maakt klein: wat bijzonder dat we bij deze ontzagwekkend grote Vader kind aan huis mogen zijn en dat deze Vader als het ware voorover buigt als wij gaan bidden. Dat is heel vertrouwelijk. Maar tegelijkertijd geeft het 'die in de hemelen zijt' aan dat God onnoemelijk groot is. Hij is de God die boven alles en iedereen staat. Hij is Schepper, Hij is de Almachtige, Hij regeert, Hij heeft alles in Zijn hand. En juist omdat dat zo is, mogen we vol ontzag ons leven aan Hem toevertrouwen.

Bidden tot een God die niet alle macht zou hebben is zinloos, maar bidden tot de God die boven alles staat en ook nog eens van ons houdt zoals een vader van z'n kind houdt, maakt bidden juist heel zinvol!

[dia 5] Als we naar het Onze Vader kijken dan valt het op dat het gebed is opgebouwd uit 6 gebeden. Je zou kunnen zeggen dat de eerste drie gebeden met

God zelf te maken hebben en de laatste drie met ons mensen. Dat geeft wat aan. God is het belangrijkste.

Als we dan de laatste gebeden bidden, dan komen die gebeden voor onszelf in het licht van de eerste drie te staan. Wat bedoel ik daarmee? Nou, dan gaan die gebeden niet alleen om jezelf, maar ook om God. Het diepe verlangen dat hier op deze wereld God zelf zichtbaar wordt. dat alles wat ingaat tegen Zijn wil zal oplossen als sneeuw voor de zon. Dat geldt voor de wereld en natuurlijk ook voor je eigen leven. Daar begint het. Als je dan bidt om je dagelijks brood, dan vraag je om voldoende voedsel om tot Gods eer te kunnen leven. Heb je trouwens in de gaten dat je om je dagelijks brood bidt? Dat is voor één dag. Blijkbaar is het Jezus' bedoeling dat je er iedere dag om komt vragen. Morgen weer terugkomen. Bidden is een dagelijkse bezigheid.

En als je bidt of God jou net zo wil vergeven als jij een ander vergeeft, dan is dat ook tot Gods eer. Want er vindt verzoening plaats tussen mensen. Er worden dingen goed gemaakt.

En als je bidt om bescherming tegen de boze – dat is de duivel – dan is dat niet in de eerste plaats omdat het fijn is voor jou, maar omdat op die manier God geëerd wordt.

En dat is wel een regel die altijd geldt. Als je bidt gaat het niet om jou maar om God. Paulus de apostel die had ook iets heel lastigs, we weten niet precies wat het was, hij noemt het een doorn in zijn vlees (2 Cor.12:7). Paulus had al best vaak meegemaakt dat mensen genezen werden op gebed. Als er in de bijbel genezingen plaatsvinden dan zijn ook die genezingen tot Gods eer. Vaak ook als een plaatje bij de Boodschap. De discipelen verkondigen een nieuwe wereld waar geen ziekte meer zal zijn. Als bij die verkondiging dan genezingen plaatsvinden dan weet je dat die boodschap waar is. Zo zijn de wonderen een ondersteuning van de boodschap die gebracht is.

Paulus had die wonderen meegemaakt, maar toch werd hijzelf niet verhoord toen hij om verlossing van die doorn vroeg. Dat zou voor Paulus wel fijn zijn. Maar het gaat niet om Paulus, het gaat om Gods eer. En juist door die doorn, wat het ook geweest mag zijn, werd Gods kracht in Paulus' leven meer zichtbaar. De zwakke Paulus, wist maar al te goed dat Hij van God afhankelijk was. Uit zichzelf zou hij nooit zo'n geweldige boodschapper zijn. Maar met die doorn was hij zwak en moest hij elke

keer weer bidden om kracht. En zo kon God nog veel beter door hem heen werken. Paulus was met doorn geschikter voor Gods werk dan zonder doorn.

[dia 6] We zijn begonnen met te zeggen: bidden dat kan jij ook!

Ik hoop dat je een paar dingen gaat onthouden van deze preek over bidden.

In de eerste plaats dat bidden geen showtje hoeft te zijn. Het gaat niet om mooi bidden. Bij van die mooie gebeden, soms zelfs in oud-Nederlands, geef je de meebidders vaak het gevoel dat zij het niet zo goed kunnen en daarom bidden ze maar niet hardop. We mogen gewoon met God praten, in eigen woorden, voor mijn part in het dialect. Als het maar uit je hart komt.

In de tweede plaats hoeven we niet constant te drammen met heel veel woorden. Als we het God verteld hebben dan is het goed. Dan weet Hij ervan. We mogen ons leven in zijn hand leggen. Want Hij is onze Vader. Een Vader die heel erg veel van z'n kinderen houdt.

En tenslotte.....het gaat bij ons bidden altijd om de eer van God. Niet om onszelf. Zo mogen we bidden leren. Niet zozeer om elke keer weer het Onze Vader op te zeggen, maar om elke keer aan onze Vader te vertellen wat er in ons hart leeft. Reken er maar op dat God het geweldig fijn vindt om zo iedere dag weer jouw stem te horen. Doe het maar, ga maar naar Hem toe, iedere dag opnieuw, alle dagen van je leven.

AMEN